

Алтан салған ал позы
Алыштанъ артых.
Алыш парчадыр.
Хабыргабыстанъ хая пирченъ ползындағ тіп,
Ылғап сыхтапчадыр.
Турызыбыстанъ турызып пирченъ ползындағ тіп,
Халых чоны прайзы оорлас, сыхтасча.
— Усхан одыбыс тамысчанъ полза,
Олген позыбыс тіргісченъ полза,
Хас-хачан полза,
Олгенче-парғанча.
Ал кистіне чөрерчікпін тіп,
Ылғап турадыр хыс пала.
Алтын Арығнынъ чүреегі хайнап,
Ах сабдар адынынъ ахсын
Тоҳтада тартыбысхан, сағын турчадыр:
«Чобағлыгынынъ алнында
Чооп тәге поладыр,
Чобал турған чоннынъ ўчүн,
Чобалыбогызим ниме зе.
Инеглігінъ алнында
Игір ағас поладыр,
Ииел турған илнінъ ўчүн,
Ииеліттеезим ниме зе.
Ах сабдар адын айландыра тартып,
Арғалығ сынға сығып одырганда,
Алтын Арығ хыс чоохтан килир:
— Чирінъ чабызы чирде,
Чир пойзігі Хара сыннынъ ўстүнде
Алты азыр пастығ
Хара хаянынъ істінде
Позы төрреен, позы пүткен
Ай Хара тасты
Алты күншінъ пазында
Көдіріп тастаам.
Арғалығ синнинынъ ўстүнде
Хара торааттығ алышты
Алты күнгө дес читірбин, көдіріп тастим. —
Іди чоохтанып,
Арғалығ синға сығып килген;
Аттанъ түзе сегіріп,
Ииел-чобал чөрген алышты
Орта, чара тастаан.

Хазах хархатығ хара күрень сыйрайлы
Алыштанъ, хабызын, тартызыбысхан.
Айнынъ, күннінъ чарығы, чабырылып,
тулғалыбысхан.
Алтын Арығ хайди хапса,
Алыш кізі сах ідбік хаап турадыр.
Алтын Арығ хайди ирезе,
Алыш кізі ідбік иреп турадыр.
Тигір паары хызара кой турадыр.
Чирнің ўстү хырын пырлан турадыр.
Харағызы даа хараа полған,
Күнөрткізі деे харааوخ осхас полған.
Айнынъ, күннінъ харағы тулғал турадыр.
Күн дее ирткенін пілбеенир,
Ай даа алышканын пілбеенир.
Чайғы ізіглер полза,
Чарны ізізе, піледірлер.
Хыскы соох полза,
Хро сапса, піледірлер.
Алтын Арығ изептеп чөрзе,
Үзінчі чылышна чидібіскен.
Тарықпас позы тарых парған,
Урүкпес позы ўрүк парған.
Парча күзін салып,
Алыш кізіні көдірібіскен.
Тигір паарына көдір парыбысхан.
Алыш кізін тастап,
Ас пилін азыра тееп,
Арға мойнын сыйы тееп,
Алтын Арығ чирге одыра қил түскен.
Пілініп одырза, аар сабылып,
Пеер сабыл тур.
Тура сегіре ле, чүгүре-паза, ойлап кипіл,
Ах сабдар атха алтаныбысхан.
Ах сабдар аттынъ
Чар полған ахсын
Чара чайхабысхан,
Чазы пүтхана хамчы сапхан.
Ах сабдар ат анда ойлаан.
Хызыл хұмнығ чазы чирде,
Хызыл нитке тартыбысхан чіли,
Хызырып-сүйліп, ойлап сдыр.
Ах хұмнығ чазыларда,

Ах нитке тартыбысхан чіли,
 Ағарып, сүйліп, анда ойлап одыр.
 Алтын Арығ ырын ырлабызып,
 Көгіп көглебізіп одырадыр:
 — Чобаға төреен Алтын Арығ,
 Чоннынъ ўчүн чобалып,
 Олерек күнге тұстібіс,
 Олерге чөрбіс, Ах сабдар,
 Ойлаза, ойла — тіп,
 Ах сабдар аттынъ ахсын,
 Чада тұзбізіл, чайхап одыр.
 — Инеге төреен Алтын Арығ,
 Илнінъ ўчүн инеліп,
 Иртерге чөрбіс, Ах сабдар.
 Ойлаза, ойла — тіп, әэл киліп,
 Хамчы салып одыр.
 Алтоң сүрмес аттынъ чиліне
 Арғазын азыра чайылып одырадыр.
 Иліг сүрмес ат чиліне
 Инълін-мойнын азыра чайылып одырадыр,
 Ах сабдар аттынъ сілаанын
 Ханаттығ хус танъанаң,
 Харсаҳтығ аңъ хайхаан.
 Ачырғастығ ах қазылар
 Ах сабдар аттынъ азах алтында,
 Көн айланып, халып одырадыр.
 Изіргестіг ии қазылар
 Алтын Арығнынъ идеқ алтында,
 Көл ибірліп, халып одырадыр.
 Адазынынъ чирін сағынып одырза,
 Ағылдань ырах чирде
 Чат халған поладыр.
 Аргал-чаттынъ чиріне
 Сабыл парыбысхан Алтын Арығ.
 Ічезінінъ-чирі, изептеп одырза,
 Истенъ ырах чирде қадып халған.
 Илішінъ-чаттынъ чиріне
 Сабыл парған Алтын Арығ.
 Алны-хырин харап киліп одырза.
 Хайзы-хайзы чирде
 Чир пәзірі Ах сын
 Ағарып-сииліп көрін турчадыр.
 Алтын Арығ хыт, чата тұзбізін,

Ах сабдар аттынъ ахсын чайхап одырадыр,
 Ізене тусха көдіріліп киліп,
 Чалбах шұтха хамчы салып одырадыр.
 — Чир пәзір Ах сынғам
 Анда көрін турчадыр,
 Ах сабдар, — тидір.
 Алты ханаттығ ала чылан
 Алданъ сых парбазын Ах сынға,
 Ойлаза, ойла, Ах сабдар!
 Читі ханаттығ ала чылан
 Пурун сых парбазын Ах сынға
 Ойлаза, ойла, Ах сабдарым!
 Чоннынъ ўчүн чобалып,
 Олерге чөрбіс, Ах сабдар.
 Илнінъ ўчүн инеліп,
 Иртерге чөрбіс, Ах сабдар.
 Алтын чилінніг Ах сабдар ат
 Парча күзіненъ ойлан одырадыр,
 Атыбысхан ух чіли атылып одырадыр,
 Учутыбысхан хус чіли учугып одырадыр.
 Ырах чирде көрін турған Ах сынға
 Көрген харах нұғалахта,
 Нұған харах асхалахта,
 Ах сабдар ат читіре ойлан килген.
 Алтын Арығ көр килир:
 «Алты ханаттығ ала чылан терізі
 Тынның кибіс алнынанъ
 Сых парыбысхан».
 Алтын Арығ, оорлап-сұхтап килир:
 — Чир пәзірі Ах сынға
 Алданъ сых парды Пора Нинчі.
 Чадағай қахсы чирибыс
 Ам қабырылып ҳалар.
 Чарых пістінъ күнібіс
 Амды чат ҳалар.
 Қахсы туғаныбыс сүріс килзе,
 Арығ пістінъ сөбігіс таппинчадар.
 Ах Сынға сұғара
 Ах сабдар аттанъ Алтын Арығнынъ
 Ойлан полбин, Ах сабдар ат
 Чорыхха тұзбіскен.
 Алтын Арығ оорлап-сұхтап килир:
 — Алтыма мүнген Ах сабдар ат

Олер күнге түстібіс.
 Оліп чадыбыссабыс,
 Паза пу чарыхха айлан килемеспіс.
 Сах пу синге читіре чөріп, әлбізерде,
 Ах хаяның істінде
 Хай ла төрідібіс ни, Ах сабдар?
 Төреенче, төрібеең дее ползабыстағ,
 Ах сабдар ат.
 Ах хаяның істінде төріп,
 Сах пу синге читіре чөріп,
 Оліп чадыбызыарда,
 Хай ла пүттібіс ни, Ах сабдарым?
 Пүдерде дее пүтпеең ползабыстағ.
 Ах сабдар аттың, пазы түзіп,
 Пазытха түс килир.
 Ах сабдар ат, пастыр полбин, турыбысхан.
 Алтын Арығ Ах сабдар аттың
 Алнына аңдарлыбысхан.
 Алты азыр пастығ Алтын хаяның істінде
 Ырданъ артық ыр истілібіскен,
 Көгденъ артық көг истілібіскен.
 Үзе тутпа пилліг,
 Үс ілігче сырайлығ,
 Пора Ханиның хызы-Пора Нинчі
 Алты азыр пастығ
 Алтын хаяның ўстүненъ
 Үрын ырлап,
 Көгін көглеп түс килидір.
 Ікі пастығ Алтын көбктінъ
 Алтын түгін тооза чул салған.
 Хучахтал салған, көглеп-сарнап килир.
 Алтын Арығның ўстүне ал киліп,
 Азыра алтап парыбысхан.
 Алтын Арығ, хол-азағын
 Тартып-полбин чадыр.
 Анашы, айлан киліп,
 Пора Нинчі чоохтапча:
 — Паарымнанъ сыххан паламның
 Собігін хайдар иткезінъ,
 Алтын Арығ, чоохтап пир?
 Алтын Арығ чоохтапча:
 — Паарынънанъ сыххан паланъның сөбігін чоох-
     тап,

Паза чарыхта чөрбеспін,
 Одірер ползанъ, Пора Нинчі, одірібіс.
 Пора Нинчі ікі пастығ көбктінъ
 Икі пазын толғабысхан,
 Ах сабдар аттанъ Алтын Арығның
 Парча сири, тамырын, пір чирге тартып,
 Инеріп, чобат турадыр.
 Алтын Арығ чоохтап тур:
 — Адыр тохта, тарыхпа, Пора Нинчі,
 Хас-хачан полза,
 Минненъ дее тынъ чобалып,
 Минненъ дее тынъ инеліп,
 Оліп, әл полбин чатсанъ,
 Алтын Арығ изінъ-сағызынъа кірер.
 Алтын Арығны адап, хыйылап таа чатсанъ,
 Алтын Арығ сох полар,
 Икі пастығ көбктінъ пір пазын
 Пора Нинчі ўзе тартыбысхан.
 Ах сабдар аттың тыны ўзіліп, аңдарлыбысхан.
 Хызыд хум чіли сөбігі, ханы чайылыбысхан.
 Икінчі пазын ўзе тартыбысхан,
 Алтын Арығ, ачин тартып, хысқырыбысхан;
 Аарын тартып, өстебіскен.
 Арығ тыны ўзілібіскен,
 Ах ханы чайылыбысхан.
 Алтын Арығның сөбігі,
 Ах хум полып, чайылыбысхан.
 Пора Нинчі, ала чылан терізін-кізіп,
 Алты ханаттығ тынның кибіске одырыбысхан.
 Алты хыйлаан толғабысхан,
 Ырах чирде ырлап,
 Ырах чирде соолап халған.

16.

Че пу чирде Ханнығ Хылыстынъ чиріне
 Он ікі хурчи ағар чаа пас килген.
 Он ікі айға чит парған улуғ чаа полып.
 Чибетей Ханнанъ Хулатай әл халған.
 Ханнығ Хылыс хараа-күнөрте
 Инеріп, чобалыплачададыр:
 — Қилем тіп парған Алтын Арығ чағам,

Хайди килбеді полар,
Нанам тіп парған Алтын Арығ чачам,
Хайди нанмады полар? —
Хараа-күнөрте чобалчададыр.
Алып Хан хыс Ханнығ Хылыс
Палазының чобаана сыдап полбаан.
Хараағы түндеге, Хан позырах
Адын тимнеп, анда чөрбіскен.
Пір нимеे көрімееен,
Пір нимеे систірбеен.
Че анда Хан позырах ат
Хан тигір паарынанъ чөрбіскен.
Хыйбас ханаттығ Хан позырах ат
Изебі чох күлүк ат полған.
Хан тигір паарынанъ учуғып одырза,
Ноо чирге, ноо суға сабылып одыр.
Ай паарар чирлерні,
Ара хонмін іртіп одыр,
Чыл паарар чирні,
Читі күн пазында іртіп одыр.
Хайзы-хайзы чирде
Чир пәзігі Чарых сын көрінген.
Хыйбас ханаттығ Хан позырах ат
Чарых синниның ўстүнө
Ыылап-соолап түскен.
Төрт азаты сырбайып,
Чарых синниның ўстүнде
Тура түскен.
Алыш Хан хыс онъянашып көр турза,
Сай хумы саналызып,
Чарых талай суғ —
Угаа арығ суғ,
Угаа сіліг ағыпча.
Ах чазыда чөрген хадарған маллары —
Угаа арығ түктіг маллар
Ах чазаа чайылып чөрглепчес.
Чарых талай суғны хастада чуртаан
Аргал чоны
Угаа арығ сіліг чон чуртапча.
Улуғ аалының ортызында
Ханның-пигнінъ
Ах пайзань ибі,
Ах пайзань ибнінъ алнында

Ат палтачань чечпеде
Чарых түктін Кок пора ат турчадыр.
Алыш Хан хыс көре ле пілген:
Ай Чарых Хан свадының чирі.
Аал-хагырта иніп түскен,
Улуг азаты арали киlgен,
Ханның-пигнінъ ибіне чидіп,
Атха хости адын палгаан,
Аннаң ааланып,
Ханның-пигнінъ ибіне кір киlgен.
Изен сала изен тіп турадыр,
Мінді сала мінді пир турадыр.
Хан кізі Ай Чарых Хан
Изенін изенінен алған,
Міндізін міндінен алған.
Изен-мінді ірткенде,
Алтын сирееге одырыбысхан.
Ай Чарых Ханның абахайы
Алтын Поос алтын столын тартыбысхан,
Ас пазын тұрғызыбысхан.
Алыш Хан жысты одыртып,
Аарлап-честеп одырадыр.
Алыш Хан тоозып-тохарап одырганда,
Ай Чарых Хан сурып одыр:
— Хайдағ-чирде чирліг полдынъ,
Ноо сұрда сүеліг полдынъ?
Мін көріп одырганда,
Хараань синінъ оттығ,
Хамаань синінъ тот¹⁹ саап парған.
Ырах па, чағын ма.
Аян хұрып парчазынъ?
Алыш Хан хыс chooxтап одыр:
— Чир-суумны сағынзам,
Ағылдань ырах чирде чат халған.
Чир пәзігі Алтай синнины алты чирде,
Ах талай сүғнинъ хазы чирде
Хара күрөнъ аттығ Чибетей Хан
Алған кізім,
Алтын чилінпіг Ах сабдар аттығ
Алтын Арығ чачазы пар.
Хыйбас ханаттығ Хан позырах аттығ
Ханнығ Хылыс оғылым пар,
Че оларның улий даа осхаспын,

Ады-солам Алып Хан хысын.
 Ай Чарых Хан тұра сегіріп,
 Алныңда тұра түскен:
 — Че Алып Хан хыс худағай,
 Пір дее тарына,
 Пір дее сині пілбейем,
 Пір дее таныбаам.
 Алған кізім арачон ас турғыс,
 Алып Хан хыс худағайым
 Ааллап килібісті.
 Алып Хан хыс choохтапча:
 — Чох, Ай Чарых Хан сват,
 Арачон ас ізіп, аллазага килбеебін,
 Талалбастағ чұртыбыс
 Талаларға чадыр,
 Уребестег чұртыбыс
 Урирге чадыр.
 Арғал чиріне парған
 Алтын Арығ чачалары
 Айланып нанғаны өфіл,
 Аны сүрізіп, аны тілеп парчадырын.
 Ай Чарых Хан choохтапча:
 — Че, Алып Хан хыс худағай,
 Алтын Арығ хыс
 Улуғ алып, көп күстіг,
 Көп сағыстығ,
 Минінъ чирімненъ улуг изірік
 Чөріп парчатханын көргебін,
 Паза айланып, килгенін көрбедім.
 Алып Хан хыс,
 Улуғ тынып, улуғ ўскүріп, тур чөрібіскен.
 Ай Чарых Хан свадынанъ
 Алнынанъ аспахтазып,
 Арт соонанъ анымчохтазып,
 Ах пайзанъ ибденъ сығып килген.
 Алтын чечпеде палғап салған
 Хан позырах адын систіп,
 Айландыра тартып,
 Алтаныбысхан Алып Хан хыс.
 Улуғ аалны арали
 Пахыда²⁰ пастырып парчададыр,
 Палбыда²¹ чортыр парчададыр.
 Улуғ аалнынъ узына сых парыбысхан,

Аархы быннинъ үстүне сыйғын парған.
 Аархы сыйнынъ үстүненъ
 Алып Хан хыс ҳарап көрчедедір.
 Онъяп-сынат көр турза,
 Ах сабдар ат күннінъ күнөрте
 Чирні көре, ойа, тіле тееп,
 Ойлап парыбысхан.
 Алып Хан хыс
 Хыйбас қанаттығ Хан позырах атты
 Ах сабдар аттынъ ізі өчінанъ,
 Ахсын-чайхап, ойлат парыбысхан.
 Онъяп-сынат көріп одырадыр:
 Ах сабдар хара чирнінъ
 Хыртызын, ойа тееп, ойлап парған чирде,
 Ойым көллер турғап халған.
 Чирнінъ хыртызын кизе тееп парған чирде,
 Кизек күргеннер ослас,
 Чирнінъ хыртызы хырын турғап халған.
 Чирі пасха чирге сабылып одырадыр Алып Хан хыс,
 Суу пасха сұға сабылып одырадыр.
 Алны хырінда арам тайғалығ
 Арралығ сын көрін турчададыр.
 Алтын чілінніг Ах сабдар ат
 Арам тайғалығ арғалығ сынға
 Сығара ойлап парыбысхан.
 Хыйбас қанаттығ Хан позырах ат
 Ах сабдар аттынъ ізін істеп,
 Өчінанъ чоллап,
 Истептің іске тастап,
 Хыйбас қанаттығ Хан позырах ат
 Арам тайғалығ
 Арғалығ сынға сығара ойлаан.
 Алып Хан хыс,
 Аттынъ ахсын тохтада тартып,
 Аархы сарин ҳарап, көр тур.
 Ах талай сүгны хастада
 Кизек чон чұртапча,
 Ах чазаа, көк чазаа
 Кизек мал чайыл парған чөрглөпче.
 Аалнынъ ортызында,
 Ханинъ-пигнінъ ибінінъ алнында,
 Ат палғаңанъ чечпее палғап салған,
 Алты хулас сунындағ

Аран-чула Ах ой ат турчадыр.
Алып Хан хыс, ананъ айланып,
Арғалығ сынынъ ўстүн көр түрзә,
Арам тайғалығ арғалығ сынынъ ўстүнде
Талалбаан тағ халбаан,
Пузулбаан чир халбаан.
Улуг алыптар, улуг күлүктөр
Тудыхсан, хабыхсан чир.
Тастығ чирлер талал халғаш,
Тағ поёзіг інгъдеріл халғаш,
Арам ағастығ сынынъ ўстүнде
Сохпах хая чонындағ,
Кизек тигей улииндағ,
Улуг күрген улииндағ
Алыш кізінінъ
Олген сөбігі чадыпчадыр.
Алыш Хан хыстынъ, аны көріп,
Хара чүрөгі хайнабысхан,
Харагынанъ чазы ағып түскен,
Лал-хәғыртты көре иніп түскен.
Улуг аалнынъ узунанъ кіріп,
Аралап киліп одырадыр,
Хыйбас ханаттығ Хан позырах аттынъ
Холлағы, хосхыны холбанънап киліп одырадыр.
Алыш Хан хыс абаҳайнынъ
Чага марха салбанънап одыр,
Холтых марха холбанънап одыр.
Ах пайзанъ ибнінъ алнына чидіп,
Аттанъ түзіп,
Ах ой атха хости
Хан позырах адын палғабысхан.
Ананъ айланып,
Ханнынъ-пигнінъ ибіне кіріп килгеи.
Кöбее сағал кöдіріл парғаш
Алыш кізі одырчададыр.
Изен сала изеннезіп,
Минді сала минділэзіп,
Алыш Хан хыс алтын сірсеге эдырыбысхан.
Ікі тулии омыриина²² сынъмастағ
Арығ сіліг абаҳай
Алтын столын тартып,
Ас пазын ас турғызыбысхан.
Алыш хысты одыртып,

Ардан-чындағи түрлар.
Алыш, Алыш
Астаан поым тозып одырғанда,
Алыш кізі сұрып одыр:
— Хайдат чирде чирліг пол пардынъ,
Ноо сүгдә тұғлығ пол пардынъ?
Ады-солань ноо пол парды,
Ырах па, ғағын ма
Аян хұрым, ардаң-чудап парған парчазынъ?
Тань чааданъ ғарыт парчадырзынъ ма,
Пöбдөнъ поліл парчадырзынъ ма?
Алыш Хан хыс қоохтап одыр:
— Я, алыш кізі,
Чааданъ даа ғарылыш парчам,
Пöбдөнъ дее пöлліп парчам.
Чирі-суума чирнінъ ғабызы чирденъ
Он ікі хұрчи ағар ғаз пас киғен.
Аарлығ чирім аңыдарлычадыр,
Сіліг чирім інъдерілчедір.
Син, алыш кізі,
Пу чирде чұртапчатхан
Ноо теен хан пöлдінъ,
Ноо теен пиг пол пардынъ?
Алыш кізі қоохтап одыр:
— Я, Алыш Хан хыс,
Позым алнынча пигбекпін,
Позым алнынча ханохпін.
Пу чирде чұртапчатхан
Алты хулас сұннығ
Ах ой аттығ Ай Мирген теен
Алыш кізібін.
Алыш Хан хыс сұрып одыр:
— Экей, Ай Мирген,
Алтын ғилінніг Ах сабдар атты көрді полбинъ,
Алтын Арығ алыш кізіні
Көрді полбинъ?
Ай Мирген одырған чиріненъ
Тура сегірген:
— Ох—хо—хо, Алыш Хан хыс, — тидір, —
Алтын чүректіг Алтын Арығ хыс
Хабыргамнанъ хайыспаан полза,
Арығ миңнъ тыным
Хачанох ўзіл халған поларчых,

Ах мінінъ ханым
Хачаңо чайыл халған поларчых.
Арығ минінъ тынымны,
Алтын Арығ хыс ал халған.
Ай Мирген абаҳайы турып, chioхтапча:
— Алтын Арығ хыстанъ,
Мин сурынып, мин чобалып,
Минінъ көнъім көріп айланған, — тиðір, —
Ізік азылыбысхан,
Алтон сұрмес арғазына чайылып,
Иліг сұрмес иньніне чайылып,
Арығ сіліг хыс пала кір килген.
Арығ сіліг хыс пала chioхтап тур:
— Алтын Арығ хысты көріп,
Мин чобалғам, мин инелгем, — тиðір. —
Хабырғабыстанъ хайа пирзенъ,
Тузыбыстанъ турыза пирзенъ,
Син блегенче, син чатханча,
Алны-қистінъе ойлап чадарбын, —
Тіп сурингам.
Алтын Арығ анда айланып,
Хабырғабыстанъ хайысхан,
Тузыбыстанъ турысхан.
Улуғ алыпты бдір полбин,
Үс чыл тудысхан
Улуғ сыннынъ ўстүнде.
Үс чылнынъ пазында
Улуғ алыпты көдір киліп тастап,
Улуғ сыннынъ ўстүнде
Анда бдірібіскен.
Улуғ алыпты бдірібіскен,
Ах сабдар адына алтанып, мүнібізіп,
Хыйғылап, chioхтаан:
— Чобаға төреен Алтын Арығ,
Чоннынъ ўчүн чобалып,
Өлерөк күнге түсті — тіп chioхтаан.
Инеге төреен Алтын Арығ
Илдінъ ўчүн инеліп,
Иртерөк күнге түсті — тіп chioхтаан.
Чахсы туганыбыс пістінъ сообыстанъ
Сүріс парза,
Олген сөбігібіс таппинчадар,
Ах сабдарым,—тіп chioхтаан.

Че, Ах сабдар адынынъ ахсын чайхан,
Анда ойлат парыбысхан,
Ах сабдар аттынъ тігірті
Ыраххы чирде тігіреп, чіт париғандыр,
Алтын Арығнынъ көгі,
Ыраххы чирде көглең-сарнап, чіт париғандыр.
Алтын Арығ хыс
Ноо нимеे тарығып парғанын,
Ноо нимеे манъзырап парғанын
Пілбедібіс, — олар chioхтан турадыр.
Оларнынъ чообын истил,
Алып Хан хыс
Ала ҳарахтынъ чазын ағызыбысхан,
Ікі ҳарахтынъ чазын индірібіскен.
Ах пайзанъ ибденъ,
Оорли-сыхти, сых өрібіскен.
Хыйбас ханатты Хан позырах адына алтанып,
Анда өр сых парыбысхан.
Аархы сынны аза түзіп,
Аархы қазаа сабылып,
Ах сабдар аттынъ ізі өчолын хапхан.
Хыйбас ханатты Хан позырах аттынъ
Ахсын чайхабысхан,
Чалбах пудына хамчы салған.
Хан позырах ат
Ах сабдар аттынъ ізі, өчолынанъ,
Халых тастап,
Ойлап парыбысхан.
Хыйбас ханатты Хан позырах ат —
Изебі чох чүгүрік ат.
Хара чирні пазып ойлап одырза,
Сыннынъ пәзігі чирлерге килзе,
Сымды хус чіли,
Сылап иртіп одырадыр.
Тағнынъ пәзігі чирге килзе,
Хартыға хус чіли, харлап иртіп одырадыр.
Хызыл ҳұмнығ чазы чирлерге килзе,
Хан позырах ат,
Хызыл нитке тартыбысхан чіли,
Хайзы-хайзы чирде,
Хызырып, сүйліп, чідіп одырадыр.
Хара ҳұмнығ чазы чирлерге килзе,
Хара нитке тартыбысхан чіли,

Хайзы-хайзы чирлерде,
 Харайып, сүйліп, чідіп одырадыр.
 Хайзы-хайзы чирде,
 Чир позік Ах сын,
 Ағарып-сиіліп, көрін турчададыр.
 Нуған харах асхалахха,
 Асхан харах нугалахха,
 Хыйбас ханаттығ Хан позырах ат
 Чир позігі Ах сынга
 Читіре ойлат килир.
 Чир позігі Ах сынға читіре ойлат,
 Сегіріп, сығара ойлат килир.
 Ах сабдар аттың ізі өзінің көр килизе,
 Сегіріп ойлат килибес,
 Ойлат полбин, чортып парған
 Ізі өзінің.
 Анианъ андар көріп одырза,
 Чортып полбин, пазытха түс парған.
 Пастырып одырып,
 Тұрған ізі пар.
 Анианъ андар парған ізі тоғыл.
 Алып Хан хыс
 Хызыл хұмны, ах хұмны хазып,
 Холианъ тырбақтаң, кілепчедедір.
 Алтын Арығның даа сөбігі тоғыл,
 Ах сабдар аттың даа сөбігі тоғыл.
 Алып Хан хыс, чобалып,
 Оортаң-сыхтаң чададыр.
 Үғаа чобағлығ чобалып,
 Үғаа инегліг инел тұрғанда,
 Қистінде кізі тапсабысхан.
 Айлан килзе, ах хуу таях таянған
 Аpsах кізі турча:
 — Ээ-т, Алып Хан хыс,
 Нимесе піди инеліп,
 Нимесе піди чобал тұрзынъ?
 Алып Хан хыс қоохтапча:
 — Нимесе инелер полғам,
 Нимесе чобалар полғам.
 Алтын Арығданъ Ах сабдар аттың
 Сөбігін таппинчам.
 Аpsах кізі қоохтапча:
 — Ол парған Алтын Арығданъ Ах сабдар ат,

Паза ну үарніха айлан кілбес.
 Ах ну хуу таяхнанъ тілебöкчедірбін.
 Пір дес сөйттері тоғыл.
Аpsах кізі Алтын Арығның
 Эчегінің сөбігін таап алған,
Ах сабдар аттың туйғасының істіндегі
 Кішіг туйғасын таап алған.
 Че мына, Алып Хан хыс,
 Қоннинъ үчүн чобалып өлген
Алтын Арығның,
Ах сабдар аттың
 Паза сөбігін чох полар.
Аpsах кізі Алтын Арығның эчегінің сөбігін
Ах хуу таяхтанъ үс хати сапханда,
 Кіничеккіне көлгістір
Алып кізі тұра тұскен.
Ах сабдар аттың кішіг туйғасын
Үс хати сапханда,
Ах хозан осхас,
Ах ой ат тұра тұскен,
Аpsах кізі қоохтапча:
 — Че, Алып Хан хыс.
Алтын Арығның хұмартхызы
 Мына ну полар.
 Че, аар адын адап пири:

— Табан сөбігіненъ төреен

Таптаан Мирген ползын.

Аpsах кізі Таптаан Миргенге

Алып палғачанъ сарығ хайыс пирғен:

— Че, ну сарығ хайыспынанъ

Чирінъер, чуртынъар түзетчедерзер,

Хайдағ даа улуғ алыпты палғап турар,

Хайдағ даа күлікті тудар.

Таптаан Мирген ол хайысты

Ізеебіне сұғыбысхан.

Аpsах кізі қоохтапча:

— Че парынъар,

Паза Ах сынға килбес полазар.

Алып Хан хыс

Хан позырах адына алтаныбысхан.

Таптаан Мирген

Ах ой адына алтаныбысхан.

Ах сыннанъ иніп тұскеннер.

Ах чазаа түскенде,
Аттарының ахсын чайхабысханнар.
Аран чула-аттар хада-пірге ойлас парған.
Ах хозан осхас
Ах ой аттың тігірті
Ах сабдар аттың тігіртінен
Тігіреп ойлап одырадыр.
Таптаан Мирген көглөп одырза,
Алтын Арығның ўнінен
Үннен одырадыр,
Алтын Арығның ырынан
Бұрлап одырадыр.
Чоохтап одырган чооғы
Алтын Арығның чооғы осхас.
Тапсан одырган табызы
Алтын Арығның табызы осхас.
Толғалып аххлаан¹ сұғларны
Көп кізе түзіп одырадырлар.
Тоғыр турғлаан сыннарны
Көп аза түзіп одырлар.
Чир пәзігі Ах сын сағыстань
Ырах халды оларның.
Арам тайғалығ арғалығ сынға
Читіре ойлааннар.
Арам тайғалығ ах сынның ўстүне
Сығара ойладып,
Аттарының ахсын тохтада тартып,
Аал-хағырта иніп түскеннер,
Улуғ аалны аралы киліп,
Ханның-пигнін ібінің
Алныңда тохтап,
Аттан түзіп, аттарын палғап,
Ханның-пигнін ібіне кіріп килгеннер.
Изен сала изеннеziп,
Минді пире минділесіп.
Көбее сағал көдіріл парған
Алыш кізі Ай Мирген,
Одырган чирінен тұра сегіріп,
Удур пас киліп,
Пис салаа тут турадыр.
Изен-минді ирткенде,
Арығ, сіліг абаҳай,
Алтын столын тартып,

Ас-тамагын түркізыбысхан.
Алыш Хан хытетань
Таптаан Миргенні столға одыртып,
Аарлап² сыйлап одырадырлар.
Олар іди одырганда,
Ізік азылыбысхан,
Алтон сүрмес арғазына чайылып,
Иліг сүрмес иньніне чайылып,
Ай Миргениң тунъмазы
Алтын Поос хыс кір килген.
Изен-минді тіп,
Алыш Хан хыснань Таптаан Миргенге
Пис салаа тудып,
Айлан парып, алтын сірееге одырыбысхан.
Алыш Хан хыс чоохтап одыр:
— Че, Алтын Поос,
Хачан-да Алтын Арығ
Аалның алнынан ирт парчатханда,
Син ылғаазың:
«Хабырғабыстань хайа пирченъ ползанъ,
Тұзыбыстань турыза пирченъ ползанъ,
Олгенче, парғанча,
Алны, кистінъе чөрерч:кпін» тіп.
Алтын³ Поос хыс чоохтапча:
— Я, іди ылғаам, іди чоохтайдам.
Алыш Хан хыс чоохтап одыр:
— Че, Алтын Арығның хумартхызы —
Пу одырган Таптаан Мирген.
Че, Алтын Поос, тириңібіс,
Пістенъ хада-пірге паразынъ.
Пу одырган Таптаан Миргениң
Син амды өлгенче, парғанча
Ипчізі полып чуртирызынъ.
Алтын Поос хыстынъ паза
Чоохтири чооғы чох полған.
Иріктенъ ирік чох тириңібіскен.
Алыш Хан хыс Таптаан Мирген,
Тозып-тохарап, тур парғаннар,
Чөрерге тириңібіскеннер.
Ай Миргэн Алтын Поос тунъмазына чоохтапчадыр:
— Че, Алтын Поос,
Минің Ах ой адымға алтанып алазынъ.
Чир-суунъарга читсе,

Позыдыбыссар, чирліг мал чиріне,
Сүғлығ мал сууна наңмас пә за.
Алнынанъ аспахтазып,
Арт соонанъ анымчохтазып,
Ах пайзанъ ибденъ сырып килгеннер.
Аттарына алтанып,
Үзөленъ чөрбіскеннер.

17.

Арам тайғалығ аргалығ сынны
Аза тұс парғаннар,
Ах қазаа сабыл парғаннар.
Таптаан Мирген
Ырын ырлап килир.
Көрін көглеп килир:
— Че, Алып Хан хыс,
Чири-суунъа сірер
Чир тоғырынанъ чөрбізінъер.
Чирбіс-сүубыс талал халған,
Алып күліктер білгелеп халған.
Чибетей Хан хадарған малны,
Халых чонын сүре парыбысхан,
Ол чаага кір парған.
Чири-суунъа читсөнъ,
Олгеннерінтың тіріг мөбөн суғнанъ
Тіргізіп алазынъ,
Усхан одын тамызып алазынъ.
Че мин чирнінъ чабызы чирге,
Айнынъ, күннінъ чарығы тегбес чирге
Парарға чөрбін.
Өстіглерденъ, парып, өдірізерге,
Киктіглерденъ, парып, кизізерге.
Таптаан Мирген, ах хозан осхас
Ах бй адынынъ ахсын чайхап,
Хамчы сапхан.
Ах хозан осхас Ах ой аттынъ
Ойлаан тігірті
Ах сабдар аттынъ тігіртіненъ тігіреп,
Чирнінъ чабызы чирні көре,
Ойлаап парып одырадыр.
Таптаан Мирген көглеп парчатса,
Алтын Арығнынъ көгіненъ,

Алтын Арығнынъ ўнгіненъ
Ұлнес парчадыр.
Таптаан Миргеннінъ ырын, ўнін искеңнер —
Алтын Арығ ырлап парчадыр
Тіл қоохтасчададырлар.
Ах хозан осхас Ах ой аттынъ
Тігіртін искең кізілер,
Алтын чиляннің Ах сабдар ат
Ойлаап парчадыр тіл қоохтасчададырлар.
Таптаан Мирген
Ноо чирге, ноо суға сабыл парчададыр.
Чир чабызы чирге
Анда сабыл парчададыр.
Айнынъ, күннінъ харағы
Көрбес, тегбес чирге сабылған.
Оп Хара Хан чиріне
Сабылып, чидіп одырғандар поладыр.
Чир пәзігі Хара сынға читіре ойлатхан.
Хара сыннынъ ўстүне сыгара ойлаап килип,
Аттынъ ахсын тохтада тартыбысхан.
Онныап-сынаан көрібіссе,
Оп Хара Хан чирінде
Паза хатап чон чыл парыбысхан,
Паза хатап алып чыл парыбысхан.
Хара сыннынъ ўстүндегі
Таптаан Мирген хыйғы салған,
Час чарылып, үлгер ўзіл турғандар.
Алтын Арығнынъ хыйғазынанъ
Хыйғылап турадыр,
Алтын Арығнынъ табызынанъ
Тапсан турадыр.
Алыштар ах пайзанъ ибденъ
Сыххлап килген.
Алтын Арығ чит килді тіл, көр турлар.
Хара сыннынъ ўстүндегі
Алтын Арығ көріне чоғыл.
Алыштар көр таппин
Танынап-чапсып турлар:
— Хайдағ мындағ ниме полчанъ,
Көр килерге кирек.
Хара ой атха алтан салған алыш кізі
Хара сынға сырып килир.
Хара сыннынъ ўстүне сырып килгенде,

Таптаан Мирген сарығ хайыстанъ атхан,
Алып кізіні сарығ хайыс
Ады позынанъ хазыра пүге палғабысхан.
Таптаан Мирген, хылыснанъ кизе саап,
Одірген алышты.
Алып кізіні өдір салып,
Пазох хыйылап турадыр.
Алып палғачанъ сарығ хайыс
Хара сынға сыххан на алышты,
Палғап, хазыра тудып,
Пүге тудып, палғабызадыр.
Таптаан Мирген
Пилен тутхан алышты өдірчедедір.
Анда чылған чабал алыштарны
Тооза өдірген.
Паза удурлап сығар
Алып сох полған.
Пора Нинчі пу чирде
Ханнанъ улуғ хан полып,
Пигденъ улуғ пиг·полып
Чуртабыссаң полтыр.
Алтон-читон ханынъ чуртын талап,
Пу чирғе сүр килген полтыр.
Таптаан Мирген, ах хозан осхас,
Ах ой адына алтанып,
Аргал чоннынъ аразына
Иніп килген.
Ады — аттанъ кічіг.
Ал позы — ирденъ кічіг,
Аргал чонга хыйылап,
Чоохтап турадыр:
— Чирліг чоннар чиріне таразын,
Сұглығ чоннар сұгларына таразын. —
Чоохтап турған чооғы
Алтын Арығ чоохтап турғандағ.
Тапсал турған табызы
Алтын Арығ тапсал турғандағ.
Чобағлығ алыштар көп полған
Ол чылған чонда.
Алтын Арығ чит килді тіп,
Оорлазып-сыхтазып,
Килглең турадырлар;
Чибетей Хан андох читкен —

Пазы ах хыр саап, киріп парыбысхан,
Алтын Арығ чит килді тіп,
Оорли-сұхтиң чижен.
Таптаан Мирген Чибетей Ханға чоохтапча:
— Че, малынъ, чонынъ сүре,
Чири-сүунъа айлан.
Че, ну чылған алыштар. —
Сүріге килгең, ханнар, пиглер,
Че, Оң Хара Ханынъ
Улуғ чуртын унадынъар,
Халын чуртын таланъар.
Паза мынынъ соонда мында
Пазыг алыш чуртабазын,
Пазыг чон чуртабазын.
Чон анда, улғын-суулғын тудып,
Чирліг чон чиріне чөрглебіскен,
Сұглығ чон постарынынъ
Чиріне-сүунә тарабысхан.
Таптаан Мирген, онънап-сынап көр өбрзе,
Пора Нинчі ол чарденъ
Тизіп-хазып, чөр парған.
Онънап-сынап көр тур:
Алты ханаттығ ала чылан
Тыннығ кибізі учух парыбысхан.
Ізі, чолы ах нитке, кок нитке
Тартыбысхан чіли сёбл тур.
Аны көріп, Таптаан Мирген
Чоохтап турчададыр:
— Адыр, тарықпа, Пора Нинчі,
Хара чирғе собызарға,
Хара чир жатығ полар.
Хан тигірге сығарға,
Хан тигір пөзік полар.
Ах хозан осхас Ах ой адын
Ізі, чолынанъ анда
Ахсын чайхабысхан.
Таптаан Мирген, Пора Нинчіні сүрізіп,
Чирнінъ ўстүн айландырчададыр.
Чидер чирде чит полбин одырададыр,
Көрер чирде көр полбин одырададыр.
Чирнінъ ўстүн ікі айландыр килген,
Пора Нинчіні көріп-таап полбин одырададыр.
Ұзінчізін айландырыбох одыр,

Пора Нинчіні ирік чох
Харахтанъ көріп тапхан:
Хайзы-хайзы чирде,
Тигір паарында
Алты ханаттығ ала чылан
Тыннығ кибіс — алты хыйлағлығ,
Пора Нинчі алты хыйлаан
Толғап парчададыр.
Ізеебіне холын суғыбызып,
Таптаан Мирген сарығ хайзыны
Суура тартхан,
Пулғап нарып, атханда,
Сарығ хайыс,
Чалын чіли чалбырап,
Хыбын чіли тоолап,
Атхан ух чіли атыл парыбысхан.
Тигір паарынанъ парчатхан
Пора Нинчі тыннығ кибізіненъ
Хада-пірге хара чирге халбайып түскеннер.
Таптаан Мирген читіре ойлат килгэн.
Читіре ойлат киліп, көрібіссе,
Пора Нинчі хол азағы
Палғал парған чадыр.
Таптаан Мирген, аттанъ түзіп,
Пора Нинчіні тыннығ кибізіненъ пірге
Кизін тиргее палғабысхан,
Ах хозан осхас Ах ой адына алтаныбысхан.
Чирі-сууна анда чөрібіскен.
Чибетей Хан малын, чонын сүре,
Чирі-сууна читкен.
Алып Хан хыс, чирі-сууна нан киліп,
Тірі мөбін сұңданъ,
Олгениерін тіргізіп,
Усхан одын тамызыбысхан.
Хадарған мал, халых чон
Чирі-сууна читкен.
Хатап турт тудып,
Хатап чон чуртабысхан.
Ханнығ Хылыс хара-күнөрте ылғаплачададыр.
— Нанарбын теен Алтын Арығ чачам
Хайди нанмады полар?
Килербін теен Алтын Арығ чачам
Хайди жиабеді полар?

Алтын Хан хыс ічезі тохтат полбичададыр.
— Алтын Арығ чачанъ килер,
Нанар тінчеледір.
Пір күн иртен
Ханнығ Хылыс ылғап одырчатханда,
Хайзы-хайзы чирде
Аран-чула аттынъ тігірті тігіреп
Ойлап килир.
Ханнығ Хылыс, сыйдын тохтадын,
Тынның одырчатса,
Алтын чилиніғ Ах сабдар ат
Тігіреп одырадыр.
Алтын Арығ чачазынынъ көгі истіл килир.
Аны истіп, Ханнығ Хылыс
Ах пайзанъ ибденъ сығара чүгүрген.
Алтын чечле төзінде,
Орініп, соохтап турадыр.
— Алтын Арығ чачам айлан килир тіл туралыр.
Ыбрахы шарде тігіреен
Ах сабдар ат лу чирге сабылып одырадыр.
Ыбрах жөгелеп одырған
Алтын Арығнынъ көгі,
Пу чирге сабылып,
Истілпіп одырадыр.
Чир пәзірі Алтай синниң ўстүне
Ах сабдар ат, сығара ойлап киліп, тұра түскен.
Ханнығ Хылыс көр турадыр.
Ах сабдар атты көр таппин турадыр.
Алнында, соонда Ах сабдар ат
Улуг тәгінъ ўстүндеге турыйссаса,
Улуг тағ чіли көрінченъ.
Алтын Арығ чачазынынъ
Ах сабдар аттынъ ўстүндеге
Чарых тас мархазы
Күн чіли чарып көрінченъ.
Көріп пір десе таппин турадыр.
Іди көр тұрза,
Улуг аалға иніп килир.
Ах хозан осхас
Ах ой атха алтан салған.
Ады — аттанъ кічіг,
Ал позы — алыптанъ қічіг,
Арығ тик кізі осхас

Ырлап-көглөп килир.
Ханның Хылыс, аны көріп,
Пазох ылғап, сыхтабысхан.
Кистінде Алып Хан хыс ічезі тапсабысхан:
— Иркем-кинчем, Ханның Хылыс,
Изінъ иртпезін,
Ағылынъ аспазын.
Че, сынын чоохтап пиrim:
— Алтын Арығ чачаң ѿл халған.
Пора Хинчінъ хызы
Пора Нинчі ѡдір салған.
Алтын Арығ чачаңынынъ
Әзегінінъ сөбігін не тапхабын,
Ах сабдар аттынъ
Кіңіг түйғағын на тапхабын.
Табан сөбігіненъ пүткен
Таптаан Мирген ады-солазы полар.
Ах сабдар аттынъ
Кіңіг түйғағынанъ пүткен
Ах хозан осхас Ах ой ат.
Че, ылғаба, сыхтаба.
Чидіп кілзе,
Адын ала пирезінъ,
Ал позын холтыхтап түзірезінъ, улуғлаи.
Алтын чечпе төзінде
Прайзы саҳтап алғаннар.
Ханның Хылыс адын ала пир турадыр,
Ал позын холтыхтап түзір турадыр.
Изен сала изеннес турлар,
Минді сала минділес турлар.
Изебі чох Пора Нинчіні
Ат тиргізіненъ анда систіл алғаннар.
Пора Нинчіні ѡдірерге
Анда ал чөрібіскеннер.
Хадарған мал чөрбес чирге;
Халых чоны айланмас чирге апарғаниар.
Хаялығ, хорымнығ чирде,
От салып, Пора Нинчіні,
Отха тастап, өртеп турлар.
Пора Нинчі, бліп, ѿл полбин,
Анда инеліп, анда чобалып,
Алтын Арығны
Анда адап турадыр:

— Алтын Арығны хайди ла ѡдірдібін ти.
Алтын Арығны адап,
Оорлап таа, сыхтап таа турза,
Алтын Арығ чох полған.
Хурт полып, ойлап полбин турадыр.
Алтын Хан хыс хола сібіргіненъ,
Отха кире сібіріп,
Өртеп турадыр.
Ойба, күл полып, кодірлібіссе,
Алтын Хан хыс хола сібіргіненъ,
Чабыра сабызып, өртеп турадыр.
Пора Нинчі анда
Ачин тартып, хыйры салыбысхан:
— Алтын Арығ хысты ѡдірбеең ползам,
Арығ тыныма тұза поларчы.
Алтын Арығданъох артық сидікті көріп,
Олерге чөрбін.
Пора Нинчі анда блібіскен.
Отха тооза өртеп,
Ойбазын чилге хаптырыбысханнар.
Аал-хәғыртжа анда иніп түскениер.
Азыр ханаттығ Хан позырах адына алтани,
Хан Тибет Хан
Чири-сууна анда чөрібіскен.
Ханның Хылыс, Алтын Арығ чачазын сағып,
Той ятпеең полтыр.
Че, анда той тимнебіскеннер.
Таптаан Мирген
Алтын Поос хыснанъ
Анда арон иб турғызыбысханнар.
Ікі тойны піріктіріп,
Улұғ той, улұғ чырғал полчадыр.
Тоозылбастағ тойда,
Тооза чоны чылышп, чырғал турадыр.
Тоозылбастағ тойлары
Тогыс күнгө чит парған.
Тогыс күннінъ пазында
Той тоозылчададыр,
Толай чоны тараңчададыр.
Той тоозылған соонда,
Алыштар алтын чечпе төзіне чыл қилгениер:
— Хадарған малнынъ зәзі,
Халых чоннынъ ханын-пигіне

Кемні табарбыс тіп, чохтас турлар.
 Хыйбас ханаттығ Хан позырах аттығ
 Ханнығ Хылысты чарадыбысханнар.
 Хадарганныңъ ээзі,
 Халых чоннынъ ханы-пигі
 Ханиңг Хылыс пол парған.
 Хулатайдань Чибетей Хан,
 Аран-чула аттарынынъ изерін алыш,
 Анда позыдыбысханнар:
 — Одынъар оттанъар,
 Суунъар ізінъер тіп чоохтап.
 Хулатайнань Чибетей Хан,
 Ах пайзанъ иблеріне кіріп,
 Ай чалбағы молаттарын.
 Параанға чөли тастабысханнар.
 — Паза даа тутпаспыс тіп,
 Чоохтас турлар.
 Ханнығ Хылыс, Хан позырах адына алтанип,
 Хадарған малнынъ санын алышысхан,
 Халых чонға ўлгі-чарғызын салған.
 Ады чох кізее ат мүндірген,
 Кибі чох кізее кип кизірген.
 Оқіс хуулунны ат б скірген,
 Оқіс олғанны ир б скірген.
 Ырахха истілген,
 Чагынга сабылған.
 Ыраххылар, истіп, хорығып,
 Ырах таа полза, килгел турадыр.
 — Ынағ чұртаанъ, Ханнығ Хылыс, — тіп,—
 Ынархазып, чоп идіп,
 Чирлеріне нанғлапчададыр.
 Чагынғылары, кіріп, хорығып,
 Чахсы поларға кілгел турадыр.
 — Чахсы чұртаанъ, Ханнығ Хылыс, — тія,—
 Чахсы чоохтазып, нанғлапчададыр.
 Азыр чыдазы сарбайып,
 Ағар чаа килбейн ол чирге;
 Молат хылысты тудынып,
 Улуг чаа килбейн ол чирге.
 Ханнығ Хылыс кил, чырғап,
 Кил, мотеп, анда чирлең,
 Анда чырғап, чуртал халған.

СОСТЕРНІ ПЛДІРІ

- ¹ Нис — нымахтагы кип.
- ² Тобырнайх — хамчи.
- ³ Чохчарға — чадынға.
- ⁴ Колеткем — көрлем.
- ⁵ Тирсін — більдайын.
- ⁶ Устук — тізек.
- ⁷ Ағын-сияғын — ҹан, үзін.
- ⁸ Хат — чистек.
- ⁹ Пахтирып — холда тудып.
- ¹⁰ Шага — тблег.
- ¹¹ Тосхалан — нурлан.
- ¹² Аспахтазып — хол тудызып.
- ¹³ Хонғинах — пос.
- ¹⁴ Хыбыршахх — хабырғалап.
- ¹⁵ Ілгер — іскер, алныизар.
- ¹⁶ Күлдер қазандыар — улуг қазандыар.
- ¹⁷ Күн көстіг — ырах көрченъ ниме.
- ¹⁸ Ала-сараа — арага урчанъ ідіс, ікі хулахын.
- ¹⁹ Тот — чил.
- ²⁰ Пахыда — чайхалдыра.
- ²¹ Палбыда — ҹачырада.
- ²² Омырых — наах, сырай.

ХАН - КИЧЕГЕЙ

I.

Чирі пасти пүдердө полды,
Чизі пасти тазарда полды.
Чир пәзігі улуғ сыннар
Осклеп парған түрәлапчадыр,
Сүг чалбагы улуғ сүглар
Улуғ сыннардан аххлапча.
Улуғ чазыларны тобыра аххлап,
Ыбылазып соозлып, аххлапчадыр.
Ойлар, хырлар осклеп парған,
Ойым, көллөр пүткелеп парған.
Ойым, көллөрнің түбінде
Ой-тарба палыхтар осклебökче.
Улуғ сүгларны хастада
Ах тирек ағастар осклебökче.
Ағас, тастары осклеп парған,
Час тайғалар, сусталызып,
Сағылышып, түрәлапча.
Чир пәзігі Алтай сыннын алтында
Ах талай сүр чалбайып ахча.
Ах талай сүсіны хастада
Халых албат чон чуртапча.
Узу-хыри көріммес улуғ аал полған.
Улуғ аалнын ортызында
Ханының-пигнін
Ах пайзанъ ибі турча.
Ах пайзанъ ибнін алнында,

Ат шандачанъ чечпел¹
Аран-чұла Ах ой ат
Ат киризі пол парған,
Пар тиміненъ, пар сүміненъ² турча.
Ах пайзанъ ибнін істінде
Хадарған малыны ээзи
Ах ой аттығ Ах Хан.
Аран-чұла Ах ой ады
Ат киризі пол парған.
Ал позы Ах Хан
Ир киризі пол парған.
Алған анынъ ипчізі —
Ах Олеңь Арығ
Иней тузы чит парған.
Оларнынъ паарынанъ сыйхан
Пала өфіл, ўрен-төлі өфіл.
Ах Хан, Ах ой адына алтанып,
Халығ албат чонына
Улғұ-чарғы сал чоредір,
Хадарған малынынъ санын ал чоредір.
Ах Ханиның ўлгүзі, чарғызы
Хатығ ўлғұ-чарғы полған.
Халых албат чонын
Уғаа сидік чуртта чуртапчададыр.
Чахсы ат мүнген кізінінъ
Чахсы адын тудып аладыр,
Чахсы кип кискең кізінінъ
Чахсы кибін суурып аладыр.
Мал соғып, чонын азыри өфіл.
Мал өлзе, өлген мал идіненъ,
Аны даа көмestенъ, синненъ пиредір.
Ах Ханиның чоны
Уғаа чобаглығ чуртапча.
Ах Хан иргі чыл ирткенче чуртапчададыр,
Наа чыл читкенче чирлепчедедір.
Ах Олеңь Арығ абаҳайынанъ
Чииттенъ киреенче чуртап,
Пір дее чахсы қохтаспаан.
Ас-тамағ чіл одырза,
Аба ғіли аларта көріп,
Пүүр ғіли польерте көріп одырчададыр.
Ах Олеңь Арығ абаҳай,
Ах Ханинанъ чииттенъ киреенче чуртап,

Уғаа тыңъ түүліп,
 Уғаа тыңъ хағылып парған.
 Пір күн Ах Хан,
 Иир тус пол парғанда,
 Улуг аалны арали,
 Ах ой адына алтынп,
 Ах пайзанъ ибін көре,
 Айланып, нанып одыр.
 Ах пайзанъ ибінінъ алнында аттанъ түзіп,
 Ах ой адын чечпее палғап,
 Ах пайзанъ ибіне кіріп килген.
 Ах хуу хуяғын суурып,
 Іле тастап, ас-тамах чирге
 Столға одырыбысхан.
 Чир тапсабачанъ Ах Хан
 Тапсал, choохтап одыр:
 — Ах Олеңь Арығ,
 Арачын азынъ пар ба?
 Ах Олеңь Арығ choохтапча:
 — Арачын ас хайдар кір парап,
 Айран-хымыс парда.
 Ізер көнънінъ пар молза,
 Күннінъ дее іс.
 — Пар молза,
 Піреे тозор⁴ пир, — тидір.
 Ах Олеңь Арығ пір тозор
 Араға турғыс пирген,
 Ах Хан ізіп одыр.
 Пір тозор араға тооза іс салған,
 Ікінчізін сурыбохча.
 Ах Олеңь Арығ
 Ікінчі тозорын турғыс пирген.
 Ах Хан ікі тозор іскен,
 Икідень ўске читкен.
 Аннанъ андар Ах Хан араға ізбіскен.
 Изірібіскен Ах Хан.
 Иіктене төрге пастырып,
 Көглеп чөредір:
 — Чалбай турған чирнінъ ўстүндеге,
 Чарып турған тигір алтында,
 Аран-чула Ах ой аттынъ
 Алнына түзер
 Ат төрібен;

Алың төреен Ах Ханны
 Кодірл тастир.
 Ир төрібен!
 Ах Ханинынъ пазы изенде,
 Пір дее нимеденъ хорыхпа,
 Алған кізім Ах Олеңь Ариним.
 Изірігі улуг Ах Хан
 Чирге чалбай одырыбысхан,
 Арағох сұрып одырадыр.
 Ах Олеңь Арығ, ала сараа⁵ толдыра
 Арачын ас урыбызып,
 Ікі хулахтаңъ көдір киліп,
 Ах Ханинынъ холына тудындырыбысхан.
 Ала сараалып арачын асты алыш, алыш,
 Ах Хан тооза ізбіскен.
 Ах Хан көглеп-сариап
 Аар сабылып, пеер сабылып,
 Чуулып аяңдарылыбысхан.
 Ах Олеңь Арығ көр тур.
 Ах Хан чуул парған.
 Ах Олеңь Арығ абаҳай
 Ах пайзанъ ибденъ сығып килген.
 Хараағы түн пол парған,
 Ай хараазы пол парған,
 Алтоң чылтыс санал тур.
 Түн хараазы пол парған,
 Түбен чылтыс көрін тур.
 Хараағы түнде Ах Олеңь Арығ
 Улуг аалны көр турча:
 Хадарған мал
 Халын чохчаға⁶ түс парған,
 Халых албат чон халын уйғаа түс парған.
 Узы-пазы көріммес улуг аал.
 Улуг аалны онънап-сынап көр турадыр.
 Пір дее чирде от чараан чир көріне чоғыл,
 Пір дее хыймыран чөрген ниме көріне чоғыл.
 Ах Олеңь Арығ choохтап турчадыр:
 — Мындағ улуг аалда,
 Мындағ улуг чуртта
 Хайди пір ниме көрінмеді,
 Хайди пір дее чирде от чарыбады?
 Ах Олеңь Арығ хараағы түнде
 Улуг аалнынъ аразынзар пас сыххан.

Парирып, сағын парча:

— Аданъынанъ Ах Хан

Сүме салчадыр полбазын.

Хорам, хачан айлан килзем,

Соғып, саапчатпазын.

Пурулып, наңдыра айлан килді.

Ах пайзанъ ибіне чит килген,

Ізеебіненъ алтын арчоллығ

Ах плат суурған, ізікке хыстыра чабысхан:

— Че, хорам, хачан айлан килзем,

Ах Хан сүмелен чадыр полза,

Мыннанъ пілербін.

Ананъ айланып, Ах Олеңь Арығ

Улуг аалыны аразынзар

Чүгүре-паза парыбысхан.

Улуг аалыны аразында

Пір дес от чаразан чир чогыл,

Пір дес хыймырап чөрген ниме чогыл,

Улуг аалыны узына сығара парған,

Улуг аалыны узына сых парып, тұра түскен.

Пір дес ниме таппаан,

Пір дес піл полбаан,

Анда турып, танънап, чапсып турча:

— Хайди мындағ улув аалда,

Мынна көп чонда пірее дес

Чахсы кізі, сағыстығ кізі

Хайди сох полар?

Іди турыпчатханда,

Алнында, хыбын тоодап от чарыбысхан.

Ах Олеңь Арығ көрзе,

Алнында чир ибічек турча.

Аны көріп, хырина пас килген.

Көзсегі мал харынынынъ

Терізіненъ ит салған.

Ах Олеңь Арығ

Устығ салаазынанъ тизе пазыбызабас,

Пір харагын салып, көр тур.

Иней апсақ кізі соолға⁸ от салыбысхан,

Отха чылнып, еістен турлар.

Аны көріп, Ах Олеңь Арығ айлан килген.

Айлан килп, парап чирін көр турча —

Ах пайзанъ ибіндер.

Іди турыпчатханда,

Хайди хайзы чирде —

Чирнің хыри чирде осхас —

Хатын түйғаҳтығ аран-чула ат

Тігірті тігіреп ойлап килчедір.

Ірых тігіреп аран-чула ат —

Ах Хан чирінә чаяны тігіреп сабылып одыр.

Ах Олеңь Арығ тынънап турчадыр.

Чагын тігіреп одырып,

Тынънап турза,

Чир ибінгі Алтай сынға

Читреп ойлап килген.

Ах Олеңь Арығ, хорығып,

Тітірезіп, халтыразып, турыбысхан:

— Аданынъ ачинн полды,

Инейінъ хөхайы⁹ полды.

Хараағы түнде хай ла чөрчедірбін?

Алтай сыннынъ ўстүнде

Аран-чула ат сығара ойлат килген.

Ай сыхпас чирденъ ай сых килгендег,

Күн сыхпас чирденъ күн сых килгендег,

Алтай сыннынъ ўстүнде

Чарых паланънабысхан.

Ах Олеңь Арығ, аны көріп, хорых парған.

Чир ибічектінъ хырина пас киліп,

Чиртә түнъдерес чадыбысхан.

Алтай сыннынъ ўстүненъ

Аран-чула ат инчеккендег.

Улуг аалынынъ алнынзар иніп одырғандар.

• Ах Олеңь Арығ, тітірезіп,

Халтырасчададыр:

— Хараағы түнде хай ла чөрдім ни?

Амды мині көр салза,

Ах ханым чайып, арығ тынънам ўзібізер:

Сырайын холнанъ туу тудынып,

Чирге түнъдерес чатчададыр.

Алай кізінъ ат тігірті

Аалынынъ пазындағы чир ибічексер килир.

Ах Олеңь Арығ көргенче, көрбим тіп,

Сырайын туу тудынып, тітіресчедедір.

Аран-чула ат

Чир ибічектінъ алнында тохтапчатхандағ,

Молат сүглугы хоолап чадыр.

Молат Чевьеzi соолапчадыр.

2.

Ах Олең Арығ тыңынапчата,

Алып кізі пүк-нах назып,

Чир ибічекке кіріп килир.

Ах Олең Арығ тұра сегірген,

Көзенегінің пилен тизігіненъ,

Харағын салып, көр турыбысхан:

Ізік азылыбысхан,

Тигірденъ түскен ах хар осхас,

Тамағын кискен хызыл-хан осхас сырайлығ,

Арығ сіліг, наа б скен

Алып кізі кір килген.

Час хаал¹⁰ чіли пүктел турадыр,

Час хамыс чіли мондыш турадыр.

Изен, минді тіп турадыр.

Апсаҳ, инейненъ изеннеziп,

Айлан парып одырыбысхан.

Иней, апсаҳ столларына,

Хайдағ-полза тамах турғызып,

Алып кізіні одыртыпчалар.

Ах Олең Арығ көр турчадыр:

Уға арығ, уға сіліг

Наа өзіп одырған алып кіздіенъ

Апсаҳ кізі сурча:

— Хайдағ чирде чирліг полдынъ,

Ноо сұғда сүғлығ полдынъ?

Адань, іченъ кем пол парды,

Адынъ-солаң ноо полды?

Бірах па, чағын ма

Аянынъ хуруп парчазынъ,

Алып кізі, тіп, сурып одыр.

Алып кізі қоохтапча:

— Я, газыраан ада пілбедім,

Абыдып, ёскірген іче пілбедім.

Хатығ ағастынъ хоолынанъ түскем ме

Хатығ тастанъ сыхсарылып түскем ме.

Ах қазынынъ ортызында

Хан позырах аттынъ ўстүндеге

Ис пілін парғам.

Ис піліне ле, изер хазында

Пічік пазыл партыры,

Аны көріп, хығыргам:

Хамагында ай чарыхтығ

Хан позырах аттығ,

Ус чарыхтығ Хан Кичегей тіп

Адым-соламны пілгебін.

Бірах, чағын хайдар паарачыхын,

Палаазы чох Ах Ханға

Пала поларға килдібін.

Палаазы чох Ах Хан.

Мині пала идінер бе полза?

Урені чох Ах Ханға

Урен поларға килдібін.

Урені чох Ах Хан мині

Урен идінченъ ме полза?

Ханнынъ-пигнінъ ибіне

Харағы түнде кірерге қаратпадым,

Атар танъ атса,

Арығ күн харағы сыхса, кірерге.

Сірернінъ одынъар чараан,

Хыбыныңъар чараанын көріп килдібін.

Ах Олең Арығ абаҳай,

Аны истіп алып,

Сах иннанъ пурұлып,

Ибінзер ойлап сыххан.

Орінгенінъ, чирге азагын

Пасханын даа пілінмин, ойлап одырадыр:

— Харын, палаазы чох позыма пала килді!

Урені чох позыма ўрен килді!

Ах пайзанъ ибіне читіре ойлаан.

Ізігін көрзе, алтын арчол ах плады

Ізікке хыстыра

Хайди қапхан, сах ідәк турчадыр.

Ах Олең Арығ анда choоттанған:

— Че, қабал Ах Хан сынап чуулған полар.

Ізік азып, кіріп килзе,

Хайди қатхан Ах Хан,

Сах іди қадып қадыр.

Ах Олең Арығ анда қоохтап турадыр:

— Аданъмынанъ Ах Хан

Сынап чуулған полтыр.

Ах Олең Арығ ол харағызын

Уйгу-чадығ чох тамах тимнеп өбредір.

Сарғала танъ атчададыр,

Сағыла күн сыхчададыр.

Көгере танъ атхан,
 Костеле күн сыххан.
 Ах Хан турып килген.
 Арығланып, сілігленіп, столға одырыбысхан.
 Ах Олеңь Арығ ас-тамах тимнебіскен.
 Ах Олеңь Арығ піліп чөредір,
 Алып кізі оло таа киберге чөр.
 Олар іди тамах чіп одырганда,
 Улуг аалын арали,
 Аран-чула ат тігіреп пастыр килир.
 Ах пайзань ибнін алнына чидіп, тохтапчатхандар.
 Аран-чула аттынъ
 Молат сұғлуғы хоолапчададыр,
 Алып кізінінъ
 Молат ізенъезі соолапчададыр,
 Аттанъ түс чатханда.
 Хаалхалығ ізігі азылыбысхан.
 Тигірденъ түскен ах хар осхас,
 Тамағын кискен хызыл хан осхас,
 Арығ сіліг алып кізі кіріп килген.
 Час хаал чіли пүктеліп,
 Иzen тіп турадыр.
 Час хамыс чіли мондылып,
 Минді тіп турадыр.
 Ах Хан изен пирбеен,
 Минді тібеен.
 Ах Олеңь Арығ
 Изенін изенненъ ал турадыр,
 Миндін миндіденъ ал турадыр.
 Изен, минді ирткенде,
 Алып кізі сірееге одырыбысхан.
 Ах Хан пір табыс тапси чоғыл,
 Пір дее чоғын чоохти чоғыл,
 Ас-тамағын на чіп одырчададыр.
 Ах Олеңь Арығ алып кізіні
 Столға одыр тібізечік,
 Чабал Ах Ханнанъ хорых турадыр.
 Үр, ас полгандада,
 Ах Хан пазын көдірібізіп:
 — Одыр пеер, алып кізі,
 Тамах чеенъ — тапсабысхан.
 Алып кізі столға одырыбысхан.
 Ах Хан симіс иттерін

Позынын алнына тартхлад одырадыр,
 Палттар-пұлтыр ідін
 Аалықізее ідібізіп одырадыр.
 Алып кізі Ах Ханнынъ
 Нога астамағын аяп,
 Харашынанып одырганы піліп одырадыр.
 Пір кизек ит алып чеен,
 Пір самнах мүн іскең,
 Столданъ турыбысхан.
 Ах Хан: «Нога чібедінъ дее» — тіп тапсабаан.
 Ах Олеңь Арығ тапсиға
 Ахсы хыймырап парып,
 Ах Ханнанъ хорыхып, тапсабиныбысхан.
 Ах Хан пазын көдіріп, чоохтапча:
 — Хайдаг чирде чирлігзінъ,
 Ноо сұғда сұғлығынъ,
 Аданъ, іченъ кем пол парды,
 Ады-соланъ ноо полды?
 Үрах па, чарын ма
 Аян журуп парчатхан
 Алып кізі полып пардынъ?
 Алып кізі чоохтанча:
 — Азыраан ада пілбедім,
 Абыдып өскірген іче пілбедім.
 Хатығ ағастынъ хоолынанъ түскем ме,
 Танъ, хатығ тастанъ
 Сыхсарылып түскем ме?
 Ах чазынынъ ортызында
 Хан позырах аттынъ ўстүнде ис¹¹ нығағебін.
 Ис шіліне ле, изер хазында
 Пісік пазыл партыр,
 Аны танып, хығырғам.
 Хамағында ай чарыхтығ
 Хан позырах аттығ
 Үс чарыхтығ Хан Кичегей ады-солам.
 Хан Кичегей азахха тур килген,
 Порік-мелей холтыхха хыстырыбысхан,
 Ах Ханнанъ алнында турып, чоохтан тур:
 — Палазы чох Ах Ханға
 Пала-поларға килдім.
 Палазы чох, Ах Хан,
 Мині пала идіндек.
 Үрені чох Ах Ханға

Үрен поларға килдібін.
Үрені чох, Ах Хан,
Мині үрен идіндек.
Ах Ханның азагына түзібіскен.
Ах Ханның, хамах түзіп,
Харах чылайбысхан:
— Адай табан, ит¹² табан,
Палазы чоғыл тіп, пазын килдінъ ме,
Үрені чоғыл тіп, күліп килдінъ ме?
Ах Хан Кичегейнің
Пазына, мунзурухнань саап,
Паарына тепкен.
Хан Кичегей ах пайзань
Ибнің ортызында тұра түскен.
Ачырганып, пузурған тур:
— Чил сабар саринъа чилеге полам, Ах Хан,
Сүр сабар саринъа тулаға полам.
Сых тізенъ, адайынъ полам.
Сыхсырыбыссанъ, тұрунынъ поларбын.
Палазы чох, Ах Хан, пала идін,
Үрені чох, Ах Хан, мині үрен идін!
Хан Кичегей Ах Ханның азагына
Ікінчізін түзібіскен,
Ах Хан: — Көрзенъ аны, — тидір, —
Палазы чох тіп,
Мині пазын тур,
Үрені чох тіп, күл тур.
Ікінчізін Ах Хан
Хан Кичегейнің пазына
Мунзурухнанъ ўс хати сапхан,
Паарынанъ тепкен.
Хан Кичегей тұра түскен,
Харах чазын хан ит турадыр,
Харағынынъ суун пус ит турадыр.
Ах Олең Арығ, аях-хамыссар айланып алды,
Харах чазын ағыс турадыр.
— Олер чирге ыссанъ,
Олер чирге паарбын.
Палазы чох, Ах Хан,
Мині пала идіндек.
Чадар чирге ыссанъ,
Чадар чирге паарбын.
Үрені чох, Ах Хан,

Мині үрен идіндек!
Ах Ханта пала пол полбин,
Ах Ханның чирін иртіре парыбыссам,
Ады позымнанъ тас поларбын,
Палазы чох Ах Хан пала идінмезе,
Үрені чох Ах Хан үрен идінмезе ...
Хан Кичегей, оорлап-сыхтап,
Ах Ханның азагына түзібіскен.
Узінчізін алып кізі
Ах Ханның азагына түзібіскенде,
Ах Хан сағынып одырыбысхан...
Ах Олең Арығ сыдан полбаан,
Тапсан, choхтабысхан:
— Экей, алған кізім, Ах Хан,
Алды кізі алдан тур,
Хайди пала идінмин тұрсынъ,
Пала идінбіс се,
Ах Хан Ах Олең Арыға
Мунзуруғын көзіт тур:
— Синің киреенъ чоғыл.
Ах Хан Хан Кичегейнің
Пазын кодрібіскен:
— Че, адай, азырылбалынъ,
Пала идінербін, идінербін.
Сын оғылым полбассынъ,
Хул оғылым поларзынъ.
Хан Кичегей choхтап тур:
— Хул даа полза, чарир,
Пала ла идін,
Хул оғылынъ даа поларбын.
Ах Хан choхтапча:
— Алтай сыйнынъ ўстүнде чадарзынъ,
Чирім суум хадарчадарзынъ.
Хадарған малны хадарапзынъ,
Аал-хағыртха¹³ сабалаба.
Хан Кичегей: — Чарир, ада кізі, — тіп, —
Ах Ханның ах пайзань
Ибіненъ сых өрібіскен.
Ах Хан Ах Олең Арыға
Харлап-күрлеп турадыр:
— Хайдағ киреенъ полған синің тапсирға,
Пірее ниме полчатаса,
Мин синің ханынъ чайарбын.

Хан Кичегей, Хан позырах адына алтанип,
 Улуг аалны арали парир.
 Алтай синниның ўстүне сых парған.
 Аархы сарин харап көр тур,
 Хадарған мал ах чазаа,
 Қоқ чазаа чайыл парған чөрлөпче.
 Хан Кичегей хадарған малны
 Қоғе иніп түскен.
 Қоғын көглөп, ырын ырлап,
 Суғда турған малларны
 Хырға сығара сүріп чөредір.
 Хырда чөрген малларны
 Сүззар индіре сүріп, көглөп чөредір.
 Иир тус пол парғанда,
 Алтай синниның ўстүне сығып килген.
 Аттань түзіп, Хан Кичегей,
 Хыйын түзіп, чадыпчададыр,
 Улуг аалины харап көрчедедір.
 Улуг аалиның істінде
 Ах Ханның чоны тынъ сидік чуртты чуртапча.
 Хан Кичегей ол хараазын
 Алтай синниның ўстүнде чадып хонған.
 Ах Хан хара иртőк
 Улуг аалиның істінде
 Чонға үйғу пирбин, хысұрчададыр:
 — Чатхлап алғазар, тоғысха парбин.
 Чонға чадығ пирбин, тоғысха сүрілепче.
 Іди чадыпчатханда,
 Ах Хан Алтай синға сығып килген,
 Хан Кичегейнің хыринда турып,
 Хадарған малын харап көр турадыр,
 Хан Кичегейзер хылчанын таа көрбееен.
 Малын харап көріп алған,
 Айланып, улуг аалға
 Паза наңдыра ин түс парыбысхан.
 Аинань андар Хан Кичегей
 Күнörtізін мал хадарчададыр,
 Хараа полза, Алтай синда чатчададыр.
 Ах Хан күннің сығадыр Алтай синға.
 Хан Кичегейнің хыринда турып,
 Малын харап көредір.
 Хан Кичегейге пір дее изен тир чоғыл.
 Күннің сыхчань Ах Хан

Уе күн жазында сығачы полбысхан.
 Уе күн пазында сыхчань Ах Хан
 Он күв пазында Алтай синға сығадыр.
 Хан Кичегей Алтай синниның ўстүнде
 Иир тус полза,
 Улуг аалины харап көрчедедір.
 Ах Ханның чоны
 Уғас әобағлығ чуртапчададыр.
 Хара сүнє сапхлап парған
 Тогыстань наңғланчададыр.
 Иней-хунайлар өзен, чіленънерден
 Сип-сеп ле хасхлап,
 Аалзар инглепчедедірлер.
 Кизер киңтері чоғыл, киптенъ چалаас,
 Чир тамахтары чоғыл, астап чуртапча.
 Күн харағы таға көленип,
 Иир тус ползох.
 Улуг аалиның істінде,
 Сеек чатхан چили,
 Ах Ханның чоны чатхлапчададыр.
 Тасхар іскер чөрген ниме
 Пір дее чох поладыр.
 Хан Кичегей, чобалчатхан чонны көріп,
 Қүрөгі хайнапчададыр.
 Пір күн харағы түнде,
 Хан позырах адына алтанип,
 Хадарған малзар ин түс парған.
 Хадарған малының аразында
 Хан позырах аттынъ ахсын чайхабысхан.
 Хан позырах ат мал арали ойлап парған.
 Алты ба, читі бе симіс пиіләрні
 Җоо урундырлап парыбысхан.
 Хан Кичегей Алтай синға сығып килген.
 Алтай синниның ўстүнде,
 Аттань түзіп, чадыпчатханда,
 Атар тань атып,
 Арығ күннің харағы сыхчатханда,
 Ах Хан, Ах ой адына алтанип,
 Алтай синға сых килгөн.
 Хан Кичегей хыринда турып,
 Хадарған малын харап көр тур.
 Хан Кичегей, тур киліп, қоохтапча:
 --- Ада кізі, Ах Хан, кичеегі күнде

Алты ба, читі бе мал бол парған.
Ах Хан chioхтапча:
— Олгелеп парған полза,
Син аны чонға ўлестірглең пир синненъ,
Тіріг малны сохпа.
Ах Хан, Ах ой адын айландыра тартып,
Аал-хағыртсар инип парған.
Хан Кичегей, Хан позырах адына алтанып,
Хадарған малға ин түс парған.
Алты, читі хызыр пийні сойып,
Хан позырах адына артып,
Алтай синға сых килемдір.
Алтай синнен азып түскен,
Улуг аалны көре.
Улуг аалны узынанъ пасти,
Чонға ит ўлестіріп парчадыр.
Чоп, Хан Кичегейге ёрініп, chioхтасчададыр.
Аннанъ андар Хан Кичегей
Хараағызын симіс малларын соғып,
Хан позырах атха чүктеп,
Аалға киліп, чонға ўлестір чададыр.
Хан Кичегей күннінъ хараа
Чопны чахсы азырабысхан.
Пір күн Хан Кичегей
Алтай синненъ ўстүндегі көріп чатчадыр:
Улуг аалнынъ істінде
Күнде, танда, иир полза,
Тасхар-іскер чөрген німе
Пір дее чох полчанъ.
Улуг аалнынъ аразында чалаас палалар,
Ибденъ ибге ойлазып,
Ибденъ ибге чүгүрізіпче.
Улуг-турұғ апсаҳтар,
Төге ўстүне ікілерденъ одырғап,
Пурунғыларын chioхтасча.
Ооллар, хыстар, анда-мында
Ырлазып, көглесче.
Ах Хан ах пайзанъ ибінде,
Күп¹⁴ төзегінде чатчатханда,
Ах пайзанъ ибін айландыра
Чылғылар күзүрәзбісken.
Ах Хан, төзегіненъ тура сегіріп,
Ах пайзанъ ибденъ сығып килзе,

Чылны маллар тізірес тур теен.
Алты ба, читі бе пала ойлас париř.
Ах Хан улұғ аалнынъ аразын, көр турза,
Чалаас олғаниар
Ибденъ ибге чүгүрісче.
Улуг-турұғ апсаҳтар, ікілерденъ одырып,
Пурунғыларын chioхтасча.
Анда-мында ооллар, хыстар,
Ойын идіп, көглесче.
Ах Хан, аны көріп,
Хамах түнъдерліп, харах чылайып
Ах пайзанъ ибіне кір килген,
Ах Олеңь Арығ абаҳайын соғыбысхан:
— Хайдаг сүскүнні
Мин пала идінмес полғабын,
Синненъ пол парған.
Хайрай малымны тоозар нимемі
Пала идінбіскем.
Ах Олеңь Арығ абаҳайынъ,
Ханын чайып, сапхлап турадыр.
Соға-соға пәрғанда,
Ах Олеңь Арығнынъ табызы чіткенде,
Сірее алтына кире тебіскен.
Күп төзегіне пас парып, Ах Хан,
Ойда түзір чадып, сағынчададыр:
«Хайди пу Хан Кичегейні өдірченъ полар».
Сағынсанъ саналчададыр,
Көгісненъ күресчедедір.
Изентеп, сағынчата,
Хас-хаңанда, чиит туста,
Чирнінъ ўстүн ханнанъ ханға чөрген.
Ханнанъ ханға чөріп,
Тастығ позік синға сыххан.
Тастығ синненъ алтында,
Хан талай сүғненъ хазында
Хадарған малнынъ ээзи,
Халых чоннынъ ханы
Хара ой аттығ Хараты Хан,
Узұлдер тыны чоғыл анынъ,
Төгілер ханы чоғыл анынъ.
Хара ой аттығ Хараты Ханнант,
Хорығып, аал-хағыртха иамни,
Айланып наған Ах Хан:

— Адыр, тохта, Хан Кичегей,
Хараты Хан чиріне ыза лирзем,
Ах ханыны чайар,
Арығ тынынъын ўзер.
Ах Хан іди сағынып алған.
Ол хонығын хонғаннар.
Сарғая таң атчадыр,
Сағыла күн сыхчадыр.
Ах Олең Арығ тур килген,
Прай ханға-суга нат парған.
Ханын-сöблін чуунып,
Ибнінъ істінде хан чайыл парған,
Аны чууп, арығлап чөредір.
Ах Олең Арығнынъ
Харағы, хулағы тун парған,
Ах Хан прай туу сапхлап салған.
Ах Олең Арығ
Столға тамах тимнеп чör.
Ах Хан тур килген,
Арығланып, сілігленіп,
Столға тамах чирге одыр.
Тамах чіп, азыранып одырғанда,
Аал арали аран-чула ат
Тігіреп пастыр килир.
Ах пайзанъ ибнінъ алнына чиділ,
Ат палғачанъ чечпе төзінде тура түсче.
Аран-чула ат
Молат суғлуғын хоолада тайнапча,
Алып кізінінъ
Молат ізенъезі соолапча.
Ах пайзанъ ибнінъ ізігі азылыбысхан,
Арығ сіліг, ўс чарыхтығ
Хан Кичегей кіріп килген.
Изен сала, изен тіп туралдыр,
Ах Хан: — Изендök, миндök,
Олыр, одыр, Хан Кичегей,
Столға тамах чирге, — тіп тур.
Хан Кичегей стол кистине одырыбысхан,
Ах Хан чоохтап одыр:
— Син, Хан Кичегей,
Хайди алға инмин,
Алтай сыннынъ ўстүнде ле чадыпчададырзынъ?
Ал-хагыртха иніп одыр,

Азыранып тосыйнып парып одыр
Ах Олең Арығ абаҳайнынъ
Ікі харалы тун парған,
Аях-хамыс салчанъ чирзер айлан париз
Харах қазын ағыс чөредір,
Анианъ айланып столға килизе,
Харах қазын чызынып чөредір.
Ах Хан чоохтапча:
— Хан Кичегей, — тідір, —
Пу іченъ ме, ноо нименъ
Ах Олең Арығ,
Син күннінъ сағып полбин,
Сині жарига ойлат чörіп,
Ізікке, иркінге урунып,
Кöріп одырзынъ ма,
Харағы хайди тунғлап парған?
Аданъмынанъ, Хан Кичегей,
Хынза син сағынып одыр полазынъ,
Минёк сапхлап салғам,
Минёк сох салғам тін.
Мин яны пір дее хати
Кöксім көдіріп, коксебесем,
Холым көдіріп, саппаам.
Че, Хан Кичегей, минінъ
Саға пір чоохтири чоым пар.
Чарадарзынъ ма чоохтириға?
Хан Кичегей чоохтапча:
— Чарир, чоохта, чоохта,
Ада кізі Ах Хан.
Олер чирге ыссанъ,
Олер чирге парам.
Чадар чирге ыссанъ,
Чадып олер чирге парам.
Ах Хан чоохтапча:
— Хан Кичегей, — тіпче, —
Минінъ бстіг, ырылғ, хачаннанъ хыныспий,
Чурталчатхан алып пар.
Мынанъ мындар,
Тастығ сұннынъ алтында,
Хан талай сұннынъ хазында
Хадарған малнынъ ээзі,
Халых ғонннынъ ханы
Хара аттығ Хараты Хан

Минінъ ёстіг ырылии.
Син, анын чиріне парып,
Хара ой аттығ Хараты Ханынъ
Сыртынань сырт хайыс сойып,
Ікі пас иргегін кизіп, ағылзанъ,
Чарым оғылым поларзынъ;
Малнынъ чарымын сини полар,
Чоннынъ чарымын саға пирем.
Хан Кичегей стольданъ тур парған, чоохтапча:
— Ада кізі, Ах Хан, парапбын.
Хараты Ханынъ чиріне чидербін.
Алнынанъ аспахтазып,
Арт соонанъ анымчохтазып,
Хан Кичегей ах пайзанъ ибденъ сых чөрібіскен,
Хамагында ай чарыхтығ,
Хан позырах адына алтанып,
Чөріп сых парир.
Ах Хан ах ибінде,
Ах Олең Арығны соғып,
Оорладып, сыхтатчададыр.

3.

Хан Кичегей улуғ аалны арали парир,
Арғал чонға чоохтап парча:
— Харағы сіліг чахсы чоным,
Арғал чаттынъ¹⁵ чиріне парчадырбын.
Арғал чаттынъ чирінде
Аспин-өлбии айлан килзем,
Ах Хан адамнынъ
Сын оғылы полбазам даа,
Чарым оғылы поларбын,
Тооза нименінъ ээзі полбазам даа,
Чарым чоннынъ пазы полам,
Чарым малнынъ ээзі полам.
Халых чон Хан Кичегейні
Алғап-сулғап чададыр:
— Парғанынъ пазы пол, Хан Кичегей,
Килгенінъ кичиі пол, Хан Кичегей.
Чоллаанда — чолынъ ползын,
Чолдағызы сини ползын,
Ааллаанда — алнынъ ползын,

Рамбагыны сини ползын!
Ном Хан Кичегейні іди алғап,
Іди сұлғап қалғаннар.
Хан Кичегей, Алтай сыннынъ ўстүне сых парып,
Нандыра хылчанънап,
Аалны көр турыбысхан.
Ах Хан, ізігін азып, күл сазып,
Күліліп, Хан Кичегейні харғап, солепче:
— Парған ізінъ пар ползын,
Паза айланған ізінъ чох ползын.
Хан Кичегей көрзе дее, көрбеечік,
Пілзе дее, пілбеечік,
Хайдар парап чирін харал турыбысхан.
Хараты Ханынъ чирі, изептеп турза,
Сах ііди парыбыссса,
Сах анда полар.
Хан позырах ат Хараты Хан чирін көре,
Киріліп-сүүліп, ойлап сых парған.
Анырғастығ ах қазылар
Аран-чула аттынъ арт¹⁶ соонда.
Көп айланын халчададыр;
Изіргестің ии қазылар
Ир чахсынынъ арт соонда,
Көп ибірліп, халчададыр.
Адазы Ах Ханынъ чирі
Ағылданы ырах чат халды,
Арғал чаттынъ чиріне сабыл парчададыр.
Тастығ, пәзік сын көрінген.
Хан позырах ат,
Тастығ сынға читре ойлап,
Сегріп, сығара ойлап кильтен.
Тастығ сыннынъ ўстүнде тура түскен.
Хан Кичегей аархы сарин көріп турыбысхан:
Хан талай сүнни хастада
Халых чон чуртапча:
Ах қазаа, көк қазаа
Хадарған мал чайылча.
Улуғ аалнынъ ортызында
Хан-пигнінъ ибі турча.
Ах пайзанъ ибнінъ алнында,
Ат палғаачанъ чечппеде,
Аран-чула Хара ой ат
Ағаа хости Ах халтар ат,

Наа ат синін чит партан,
 Пар тиміненъ, пар сүміненъ турчá.
 Хан Кичегей, сағыснанъ саналызып,
 Көгісненъ күрәзіп, турчадыр:
 Аал-хагырта инеенъ зе.
 Алып кізі сыртынанъ
 Сырт хайыс чир сойдырбас,
 Ікі пас иргегін чир кистірбес.
 Хан Кичегей аттанъ түзіп,
 Тастьғ сынынъ ўстүнде хыйы салған:
 Час чарылып, ўлгер ўзіл турғандағ.
 Анынъ табызы, ўні читкен туста
 Хараты Хан ах пайзанъ
 Ибіненъ сых килген.
 Хан талай сүғны көре пас парир.
 Хан талай сүғнынъ хазында,
 Хара тас иблерденъ
 Алтон алып сығарыбысхан.
 Алтон алып хаалала хатхырзыпчадыр,
 Күлледе күлісчедедір:
 — Ханча чылға читкенче
 Ирігіп чатхан полғабыс.
 Иріккенібіс, пурухханыбыс
 Иртірер ниме килді.
 Алытар Тастьғ сыниң көре чүгүр килчедір.
 Тастьғ сынынъ ўстүнне
 Сығара ойлас киліп,
 Хан Кичегейні, адай чіли, абылазыбысханнар.
 Хан Кичегей алты күнге читкенче
 Азағын пас полбин чөредір,
 Алыптарнынъ холында чөрібіскен.
 Читі күнге читкенче чирге пас полбин,
 Күллүктернінъ холында чөрібіскен.
 Алты күннінъ пазында, азах пазып,
 Алыптарнанъ анда алызыбысхан.
 Читі күннінъ пазында, чир пазып,
 Күллүктерденъ анда күрәзібіскен.
 Хараты Хан чирінде,
 Айнынъ харагы тулғалып,
 Ах тубан оралчададыр.
 Күннінъ харагы тулғалып,
 Көк тубан оралчададыр.
 Тағ талал турадыр,

Талай суу салғыл турадыр.
 Хан Кичегей алтон алыптань тудызымъ,
 Иргі ай иртізіп,
 Наа айға чидісчедедір.
 Хан Кичегей
 Ойнап сынап көр чөрзе,
 Алтындарданъ тудыс чөріп,
 Чир позігі Тастьғ сыннанъ
 Индіре тудыс килген.
 Ағыпчатхан Хан талай сүғнынъ хазында
 Алтон алыпнанъ анда алызып,
 Анда күрәзіп чөр.
 Ағыпчатхан Хан талай сүғда
 Хырых пістіг тимір талға айланчадыр,
 Хырых пізіненъ
 Хыбын тоолац,
 Чалын оралчададыр.
 Алтон алып Хан Кичегейні
 Хырых пістіг тимір талға
 Кире тастирга харас чөредірлер.
 Хан Кичегей сағын чөрзе,
 Хырых пістіг тимір талға
 Кире таставысса,
 Иnek чыстыр ніні чох,
 Адай чалғыр ханы чох бол халар.
 Хан Кичегей ачырғаныбысхан, пузурғаныбысхан,
 Чобағлығ қооғын қоохтап чөредір:
 — Хабырғаданъ хайызарлығлар
 Піди хайысхлапчададыр.
 Хабырғаданъ хайызары чох Хан Кичегей
 Піди бол халар полар ба?
 Тустанъ турызар чаҳсылар
 Піди турысхлапчададыр.
 Тузынанъ турызары чох Хан Кичегей
 Тимір талға кіріп, блер полар ба?
 Хамах түзіп,
 Харах чылайыбысхан.
 Алнында чөрген алып кізіні
 Көдірбіскен Хан Кичегей.
 Ус айланып, ўс ибірлібіскен,
 Көдір царып,
 Алып кізіні
 Хырых пістіг тимір талға тастаан.